

Θάυμα του Τιμίου Σταυρού στα Φίτζι

[/ Θάυματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Image not found or type unknown

Στο δεύτερο μεγαλύτερο νησί των Φίτζι, το Βανούα Λέβου, ο ιεραποστολικώς υπεύθυνος του νησιού πατήρ Βαρνάβας μαζί με τον ιερομόναχο Σάββα, επισκέφθηκαν το νοσοκομείο της πόλης Labasa, για να παρηγορήσουν έναν άρρωστο.

Καθώς συζητούσαν με τον άρρωστο, στην άλλη άκρη του διαδρόμου άκουσαν δυνατές αφύσικες κραυγές, και παραξενεμένοι από το αποτρόπαιο του ακούσματος, κινήθηκαν για να βοηθήσουν.

Σε παρακείμενο δωμάτιο, βρισκόταν μία κοπέλα ξαπλωμένη στο κρεβάτι, η οποία έκλεινε τα αφτιά της με τα χέρια της, κουνούσε το κεφάλι αριστερά-δεξιά και κραύγαζε με τρόπο ανατριχιαστικό. Οι νοσοκόμες, φοβισμένες, στέκονταν χωρίς να μπορούν να καταλάβουν τι συνέβη.

Ο πατήρ Σάββας πλησίασε μια νοσοκόμα και της λέει: «Είμαστε από την ελληνική ορθόδοξη Εκκλησία. Μπορούμε μόνο να τη σταυρώσουμε;». Τότε βγάζει το σταυρό,

ο οποίος είχε μέσα Τίμιο Ξύλο και άρχισε να τη σταυρώνει στο πρόσωπο. Όσο τη σταύρωνε, τόσο πιο πολύ αυτή ούρλιαζε. Στο τέλος, ο ιερέας έβαλε το σταυρό στο στόμα της κοπέλας και αμέσως αυτή ηρέμησε. Ήταν καθαρά δαιμονισμένη και με τη δύναμη του Τιμίου Ξύλου το δαιμόνιο έφυγε.

Το περιστατικό αυτό μάς θυμίζει τα λόγια του τροπαρίου της Παρακλητικής, «Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, ἡ δύναμις· ἐπάγη γάρ ἐν τόπῳ καί ἐνεργεῖ ἐν κόσμῳ» (ἤχος Γ', Πέμπτη εσπέρας, απόστιχα - μαρτυρικό).

Ο Χριστός ήρθε στη γη και σταυρώθηκε για τη σωτηρία όλου του κόσμου. Γι' αυτό και η δύναμη του Τιμίου Ξύλου του Σταυρού δεν περιορίζεται μόνο στους Χριστιανούς, αλλά και σε κάθε άνθρωπο, που είναι κάτω από την εξουσία του Σατανά.

Η θεραπεία της Φιτζιανής αυτής κόρης με την επαφή του Τιμίου Ξύλου, αλλά και την πίστη των πατέρων που σκέφτηκαν να τη σταυρώσουν με αυτό ήταν το καλύτερο κήρυγμα για την ίδια, τους δικούς της και όλους, όσοι υπήρξαν μάρτυρες αυτού του θαύματος.

Όταν ο Χριστός έλεγε στους Μαθητές του ότι θα είναι μαζί τους, καθώς θα κηρύττουν το Ευαγγέλιό Του, αυτό ακριβώς εννοούσε: τη ζωντανή παρουσία Του μαρτυρούμενη με τα επακολουθούντα σημεία και τέρατα.

Επομένως την Ιεραποστολή την κάνει ο ίδιος ο Χριστός χρησιμοποιώντας ως όργανά Του απλούς ανθρώπους σαν τον Φιτζιανό πατέρα Βαρνάβα και τον απλοϊκό μοναχό Σάββα.

Ιεραποστολή δεν είναι υπόθεση κοσμικής σοφίας, αλλά πίστεως «δι' αγάπης ενεργουμένης».

† Ο Νέας Ζηλανδίας Αμφιλόχιος

Πηγή: vimaorthodoxias.gr